

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 peseta; Un número, 2 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 3 rals trimestres; Extranjer, 15. —

LO GALLINER NACIONAL

Los pares de la patria, fills de la sinceritat electoral d'en Sagasta, ja s'han vist las caras en la vila dels tabuls de la politica espanyola, y ja han parlat de fernos rebentar de tan lellissos com nos farán á tots ab lo seu talent... ma-llorquí.

La primera reunió la tingueren en familia, que podriam dirne, ó sia la majoria sola avans d'obrirse las Cortes, y allí parlarí tothom dels sacrificis que fan per la patria y del desitj de continuar sacrificantse llarch temps desde 'l poder.

En Sagasta va ponderar sense trevas ni romanços la sinceritat electoral del govern, y 'a queixá amargament de las tramptotas que habian fet las oposicions pera obtenir bonas minorias en aquest Congrés.

No es veritat que n'hi ha pera riure á tot drap d'aquesta sortida sagastinesca, fets ab mes tupsé que no 's posa á las caricaturas del seu amo? Donchs aixís va succehir, y qui no 's puga aguantar que s' sigui.

Després va compararnos als inglesos ab alló de tenir una senyora viuda que 'ns ho fa tot, y va dir que totas sas promesas las cumpliria... quan ho tingues per convenient.

Los amichs van donarse per convensuts y fins van aplaudir, y en Sagasta quedá satisfet de sa obra, igual que aquell que acaba de fer alguna cosa.

Després la majoria va elegir á Martos pera que 'ls presidís en lo Congrés, y aquest home inventor de la honesta distancia que tant va deshonrarlo als ulls dels republicans, va parlar á sos amichs y correligionaris de que ell may ha volgut cap distinció, y que per lo contrari sempre 'n refusa tantas com pot. Com es natural, tothom se 'l va creure.

Després va parlar de la essencia y de la forma de la monarquia, de quan es circunstancial y de quan es sustantiva, fent esforços de gegant, que sols servian pera escamar als demés monarquichs, pera explicar sas innumerables piruetas y salts mortals en lo camp de la politica.

Lo bon home prou va esforçarse pera quedar un xich be, pero... sort que era á casa dels seus, que de lo contrari ja haura tingut feyna á gratar-se 'l cap.

Y encara gracias que ja avans l'habia alabat de real ordre en Vega Armijo, candidat deshauciat per la presidencia del Congrés, que va dirnhi una de freda y una de calenta pera cumplir ab la consigna y mortificarlo á la vegada.

Y va acabarse l'ensaije de la comedia parlamentaria, tots esperant delitosos lo dia pròxim pera fer lo debut.

Y vingué 'l dia de la primera representació nacional.

En Sagasta, per encàrrech de sa mestressa la regenta, va llegir lo que se 'n diu discurs de la Corona.

En ell comensá 'l govern (no la corona) á dolores de las calamitats del any passat, en que lo de menos per Espanya fou algunas de les que com á grossas s'anomenan.

Luego se refian bastant de la senyora Providencia pera fer bonas obras, com qui ve á dir que ells sols no son capassos de res que valgui la pena.

La qüestió social també té bastant escamat al govern y promet que ho arreglará ab la mida possible.

Suposo que aquesta mida deurá ser la mitja cana, tirada entre cap y coll dels obrers.

Los governs sempre arreglan la fam á garrotadas.

Després parla en gros del crédito de la nació, de la nivellació dels pressupostos, de las grans llibertats que ara disfrutem, y sobretot, del augment d'arguments pera sostenir la monarquia, ó sia de provehirse de molta artilleria, caballeria, infanteria, etc, á tall de república castelana.

D' economia no cal parlarne. Del ministeri de Foment ne farán dos y aixís sempre se podrà colocar un amich mes dels de fort compromís. Y luego ja 's mirará de suprimir lo xocolate del lioro, com lo ministre del Robinson, y ja quedarán nivellats los pressupostos... teòricament.

Y acaba lo real mensatge que redacta 'l govern y llegit lo rey quan pot y vol y que ara ha llegit lo mateix redactor en nom de la regenta, dihent que ella está molt contenta dels espanyols y espera que tot anirà vent en pops.

En aixó d' ella y de la pops si que no sé si 's espanyols son de la mateixa opinió respecte á la recíproca.

Y vingué 'l fi de festa, com en aquestos casos no pot may faltar.

Acabada la cerimonia reyal del rey que no hi era, en Salmeron demaná la paraula y 'l president d' edet, que era un javo ab mes bona fe que gambals, no volgué escoltarse.

Protesta del senyor Salmeron dihent que 's tracta de saber si aquell Congrés té ja ó no té Reglament pera saber á qué atenirse respecte á la qüestió del jurament ó promesa de llealtat á

la monarquia, y 'l pobret president no sab per ahontajarse.

Intervé en Sagasta, y diu que allí no té importancia.

Intervé en Martos, y diu que n' té molta.

En Salmeron li habia recordat que ell, sent republicà l' any 79, habia fet lo mateix en aquellas Cortes.

Se formalisa 'l primer debat, y primer escándol.

Y saben de qué s' ha escandalizat la majoria de diputats de parentela ministerial?

Donchs ha mogut tot lo xibarri perquè deya en Salmeron que ell no anava allí á prometre res á la monarquia, sino per lo contrari á posar en joch tots los medis pera enderrocarla y fer que triomfi prompte la República.

Lo qual es una cosa que ja tothom sabia, pero que alarmá als novells diputats fins al punt de que se 'ls digüés quesa educació política deixava mol que desitjar.

CINCH CAPÍTOLS

À LAS MARES DE FAMILIA

«Eres, mujer, un fiavel de troqueche baronera! (Ay de ti, si por lo mal ejemplo al hombre en su locura te inspiras en el)»
Espanolista

Aquestos magnífics versos del immortal poeta expresan la pureza del no entelat cristall del honor de la dona, mirall ahont 's hi reflecta le llum de la seva anima, quan es pura, y la debilitat d'aquest cristall, exposat á entelarse pera no brillar may mes, ó trancarse pera que no pugan jemay tornarse á unir sos trosos.

L'escut contra esta desgracia, no 's pot trobar en res mes que en la moral y la virtut.
La dona, abandonada á si mateixa, no pot trobar los medis de defensa que conastament successa pera deslligarse y fugir dels perills que la rodejan en lo mon. La dona es débil per naturalesa, y si no ho sigüés, no hauria donat la naturalesa materia una fora superior al home en cambi de la obligació que 'l hi es imposta de ser sostenidor de la dona.

Y la debilitat, no equivale á poca fortaleza!
Per la debilitat de sa construcció té la dona una forma mes lleugera de reflexió, y la falta d'aquesta es la falta de resistencia á las tentacions que á cada moment la assaltan.

Si aixís no sigüés, jodem no haurian de pararse las donzelles davant la consideració de las tristes y fatales consecuencias que á la perdua irreparable de son honor acompañan?

Si aixís no sigues, i desearien de comprendre la gran preu d'aquesta teua indecible, la meua preuada y rica de un matrimoni?

Desearien per ventura pèndres-la tan fàcilment? Conventen son valor, la cambiaran pe' i mesquí preu de curts moments de plaer, ó de momentànies satisfaccions de ventura?

Oh! si pensaves que t'hoon no t'he'dà considerat al dalt'laient per les circumstancies que han concorregut en sa falta, senó que la jutge y la condemnas per la falta mostra... quant pensarien avans de condemnar...

La força de la reflexió que per naturalesa no té la dona com té l'home, es necessari que l'adquiri per medi de la educació, y com la base d'aquesta està compresa en la ensenyansa que s'ha en lo seno de la familia, en la familia deu donchs comensar a formar-se en cor de la donzella, pera que pugui no solament guiar-se sens perill, si que també transmetre a sos fills la patrimoni dels bens morals que de sia pater ha rebut.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

Però aquest cuidador deu limitar-se a vigilar ab sos propis fills la persona de sos fillos, no permetent que se allunyin de sa presensa de casa, no impoenta veig l'excursió en aquesta vigilancia, no sols inocuente, sino fins insulsa que per los joves impoenta sobre tot lo cuidador del pare, aixís per las donzellas es necessari lo de la mare de familia.

LO SOLO

¿ MON INTER AMICH LLICIA PLANDURA

No crech que s' hagi trobat, de i un polo al altre polo, un home mes desgraciat que jo en lo joch ay caral! Ara m' dedico a l' joth.

Desdites d' aquell que reb: -Dixat de d'omans, Pep.- vaig dirme aquets dona a solas, -entendons la senya, pp! y dedicat a fer bolas. -Tal dit, tal fet! l' endemà de cap y volta m' cabrao: busco colla per jugar y bon prompte m' vaig trobar, varem fa l' amo de savó.

Comendats... jo ab mitja pó; qui es que te me: T' cinch d' espasas. -Passo... diuen; be, jo no. -Copes trufos... ay senyo! que m' vaig fer pocas de assal! -Val a posar cartas be: oro, copa, espasa y besto. Escapto ja hi torno a se: però com lo joth primat.

Així no dona... quin gusto! -Serà qu' es unas atreit- vaig pensar- va ab cuidado. -Vull probarer un de petit- sento- Arrastrol- no seguit. M' agala l' asi... ja m' he entolat

Trobo be la trufos; es sori va arrastrol altre vegala. -pro per baki; avó es un tort: [carregol] y ara! m' he mort! m' ha agalat la carregada! Que t' company maiava m creya, vichobogu... y així perilla. -Què anuol! quina teyala- ja m' diuben- i que no ho veyal- No vaig salvar cap manilla!

Y va treure l' joth; ja ho crech! -Pen la del to Perito- va dirme t' company tot sech; no m' sé geyre, m' ho cinch; barrotat vaig agira un seico. -Què tempsal linar jugar; ántic; potser vindran ipe la altras, no pas per mili -Jugó... a mex... Se la veurán; vaig a sola sena pud!

No era per ve' de l' fulano que m' sé dona l' miqalé... Alal! Oroo trufos; res demans... Ay, quan hi penol! quin mano! va treure una bola feia! Jo que m' tingue la culpa! Jo que de trufos me tenia tres de rey... y no ho sabia. -Què cremat lo company! joh! Ben mirat, rahí hi habia.

Jo no vaig treure cap joth, fent però sempre al company: ¡Jo que sí vaig dir... Jo y toth: de pega y saberne poch! plega, m' veig lo desengany. Y va transcorre algun dia sense jugarhi gens mes: sos mirera y aprenis: pro mes tarta... quins manial vaig tornarhi y... edes, diners!

¿Què hi farém? No s' ha trobat de l' un polo al altre polo, un home mes desgraciat que jo en lo joth; la vritat: ¡May mes... may me faré l' sola!

Pedro del Carril

Lo dilluns d' aquesta setmana ha comensat la vista en judici oral y públich de la célebre causa del assassinat del infelís criador del Banc de Espanya senyor Azemar.

L' interès sempre creixent de Barcelona tota per aquest proces, ha fet que la sala mes gran de nostra Audiencia no pogués contenir ni una centèsima part dels espectadors que haurien volgut presenciar aquets debats juridichs.

Lo que s' desprén de lo succèth en aquestes sessions es que t' principals autors y organiscadors d' aquell crim no han pogut esser agafats per nostra justicia, lo qual fa temer que la pena se extremi en los que ha pogut agafar, pe' is que se demana pena de mort a tres, creyent lo públich que será absolta la dona processada, per resultar, fins ara, que no tan sols no prengué part en lo fet, sino que l' ignorá molt després de consumat.

Celebrém que t' crim no quedi en la impunitat, però encara celebrariam mes que s' haguesse agafat tots los culpables y que pera son

cástich no tingues d' aixecarse t' repugnant patibul en nostra ciutat, com perilla que succehesca.

Las canonades tiradas ahir pe' t' cumpliment d' anys del rey papstereich en Xaco feren creure a molts que la reyna practica D. Regenta habia ja regalat als espanyols un augment de gastos d' uns quantis milions al any.

No s' apressurin, que las cosas de palacio van despacio. Una reyna té de parir posant los peus mes plans.

Y ensenyant més la mostra als delegats de la soberania nacional.

Ha sigut processat l' arcaide de sant Feliu de Guixols, per trampotas electorals. No arribará la sench al escorxador.

Dimecres fou estrenada en lo teatro de Novetas, una nova comedia de nostre amich y colaborador Romendo Arús y Arderiu, titulada: Primavera y Tardor.

A pesar de ser bastant escàs lo gúblich, la obra fou regularment ben rebuda, essent son argument basat en la intolerancia religiosa y l' esperit liberal en pugna dintre d' una mateixa familia.

Corretjits alguns defectes, la obra pot arribar a ser notable, y donar honra y profit a son autor.

Vuytants alabarers s' esperan en lo palau de Madrid pera avisar, quan la regenta se senti los primers sintomas del part, a las personas y grandes de Espanya que deben asistir al alumbramiento.

Aixís ho diu un periódich monárquich. De modo que ja tenim que t' grands d' Espanya no son personas. Me n' alegro de saberho.

A continuació inserim gustosos la carta sobre l' Assumpció de las societats Casino Vigata y Rip-Rip, a que feyam referencia en lo nostre número passat.

Diu així: Sr. Director de LA TRAMONTANA. Molt senyor meu: Com a soci del Casino Vigata, y habent llegit l' últim número del periódich de sa digna direcció, dech ferli algunas observacions sobre lo que en dit número diu referent a la dita societat y la Rip-Rip.

Primerament, y pera que s' farni judici de lo que será la Rip-Rip, dech dirli que durant cinch ó sis setmanes lo gobernador hi enviava una parella de policia per los escándols que movian.

Com m' agradan las cosas claras, vaig a ferli relació de tot lo que passá y de que varem tirar la dita societat al carrer.

Vingué lo divendres de cendra, y a la tarde armarem un petit ball sens que nosaltres los diguéssem res perque peravin de ballar, quan al vapre tinguerem un avis del amo de la casa dient que si tornavam a ballar en dita dia quaresena senyalats, com aquells, se parlaria d' altra cosa.

Així passá anant ballant tota la quaresena, quan lo diumenge de rams, mentres se ballava, se presentá lo procurador dient que si no paravam de ballar desseguida donaria l' dexhauct a la societat del local que ocupava.

Desseguida se reuniren tots los de la Junta directiva y ho feren saber a la Junta de la Rip-Rip, lo qual contatá que anabí lo ball que ballaven pararian.

Acabaren aquell ball y comensaren a ballarne un altre. Torná la Junta del Vigata a fer present lo que antes ja m' habia fet, a lo que constataron que per aixó pagaven.

En vista de que de res fuyan cas, se s' apagá t' gas, y allavors tot ve ser escándol y mes escándol, y va ser quan se s' va dir que s' busquesen local, que allí ja hi eren de mes.

En quant a lo que diu del amo carandá, té rahó; però la societat ni la Junta directiva no ho andevina pas de bon tros.

Referent als íngleses també té rahó, puig molta ne té la societat.

Consta, pues, que la Rip-Rip es al carrer per escandolosa, que per després d' un soci de dita societat se va permetre carta porqueria al saló de descans, de quals conseqüencias guarda la afumbrera tova taca de certa materia blanca y taposa, y que la societat no es carandá ni molt menos.

Sens més agrahiré fassí insertar eixa carta íntegra ó extractada en lo periódich que ten diguissim dirigit, del qual soch lector y partidari. P. S. S.

Per Mússguer.

Barcelona 3 Maig de 1886. De lo que s' desprén d' aquesta carta, resulta plenament confirmat lo que diguèrem la primera vegada que m' ocuparem d' aquest assumpto: «que allí s' ha sigut partidari de servir interessos clericals per demunt de las societats germanas que s' ajudavan a pagar lo lloguer

del pis, *qual independència del propietari no saben conservar.*

Si es veritat, per nostra part no dubtem en calificar de valent cotxino al de la *Rip-Rip* que feu la taca a la alfombra; però això no passa de ser un acte individual, del que per cap concepte se'n pot fer responsable a la corporació, mentre que l'enjunyir-se a las ridicules y catòlicas exigències del propietari de la casa, y l' cometre la indecència d'apagar lo gas al mitj d'un ball, es obra de la Junta directiva del Casino Vigata, per lo qual té de caure la responsabilitat sobre tota la corporació y cada un dels socis que consent sens protesta que d'aquest modo y en son propi nom se falti a las mes rudimentarias consideracions que s' deuen tenir entre personas, y majorment tractantse de balls, ahont tant hi abunda lo sexo debil.

¿Troba be l' firmant de la carta que l' llogater que paga un pistinga en ell de fer la voluntat del propietari que l' cobra? No creyem que a casa seva vulgues passar per tal humiliació. Donchs consideri que la Junta del casino li fa passar en aquella societat, y ell calla, si es que no ho apoyia. Creu decent, justificat, prudent, correcte y propi de persona mitjanament educada l' acte d'apagar los llums en mitj d'un ball? Donchs en son propi nom ho ha fet aquella Junta directiva, com a soci que ell també es del Casino Vigata.

Y com allí es innegable que se serveixen interessos clericals y a la voluntat d'un carúndia, es indubtable també que tot soci del Vigata que deixi passar tals actes sens protesta, dona apoyo als clericals y carúndia, per mes que fora d'allí puga fins ser partidari de La Tramontana, de lo qual estem segurs que distan molt de ser los senyors *apaga-llums* de la Directiva.

A cambi de la anterior carta d'un soci dels vigatens n' habem rebut un' altra d' un de la *Rip-Rip*, en la qual nos diu que un dels motius amagats de tirar al carrer aquesta societat, fou que un' altra que s' titula *Las Carolinas* habia promès pagar vuyt duros més de lloguer cada mes queja *Rip-Rip*. ¿Vaja, qüestió de quartos, ja surt aquí l' catolicisme!

Un' altra ximpleria nos conta dels vigatens, comesa contra l' pobre porter pera induhirlo a abandonar als de la *Rip-Rip*, que, la veritat, es tan xavacana, que fins Hasima fa de constarla, y n' fem gracia a nostres llegidors pera que no perdin lo temps enterantisen.

Peró si aixó ns fa plorar, en cambi ns dona una nova noticia que ns ha fet esqueixar de riure.

Se tracta *nada menos* que de ternos pagar una gran *pallassa* als redactors de La Tramontana. ¿Aquesta si que es nova y divertida!

Y se ns anyadeix que alguns de la Junta vigatana diuen que llogaran tres gitanos desaniats pera propinarlos la tal tunyina.

Vamos, ja sospitavam que no serian ells en persona (parlant en perdó) qui a tal hassanya s' llessessen.

Y de mica en mica resultarà que ni capassos sou de la *gitanada* que s' proposan.

Puig que per lo únich que certs *senyors* poden servirse dels gitanos, es pera fersc esquilar de cara al sol.

A Madrid acaba de publicarse una obra que té per títol *Los curas en calzoncillos*. Estarán retratats a punt d' anar a fer leynas de la classe.

La qüestió d'en Camacho y ls ministres de Guerra y Marina ha quedat apedassada pe l' sastreinyoli Sagasta, sens mes ni menos de lo que devam en nostre últim número.

Los oros y las espasas de la monarquia continúan apuntalantis.

Una irregularitat ha saltat dintre Tordera en lo ram dels comissionats d' apremis. Apuntem aquesta y anem per un' altre.

Se diu que Inglaterra protegirá la regencia espanyola a cambi de certs tractats de comerç. Lo patriotisme de nostres governants pot arribar molt bé fins al deplorable extrém de ternos morir de gana. Qüestió de gustos.

Fa uns quants dias que s' han fet de moda los periódichs sorpresas, que algunas vegadas donan per sorpresa al públich la mes sorprendents enganys.

Com todas las modas, están destinats a desaparèixer prompte.

EPIGRAMAS

Me joya ahr donya Eularia,
que n' es rica propietaria
de la Ronda de San Pere,
que un amic li ha anat
que li vulgues ocupar
la habitació del Ferrera.

La perfumista Maria
estima tan a l' Ambrós,
que una botzeta dia
li dona polsina... d' arrós.

J. SERRAÑA

Publiquem ab gust la següent carta, que en lo número pasat no poguem encaixar per esser rebuda tarr:

Sr. Director de La TRAMONTANA.

Molt Sr. meu: Son las 8 del demati, quan escrich aquestes ratllas. Acabo de veure la professió que n' diuen del *combregar general* ó *de Pascuetas*, que consisteix en portar Son Amo a tots los paralitichs que ho sollicitan. Me ha sorpres molt la citada professió. Quantas atxas diria que hi anavan!—Cinquanta!—No senyor.—Trenta!—Tampoch—Donchs quantas!—La cantitat de VINTIDUAS. ¿Eh quin número tant fabulós? Bah, bah, ja ho veig. Lo doctor Esquerra está empenyat en que ls salientins han d' anar a missa y ells hi diuen *nanajax*. Com mes s' hempenyi, menos, Vaya, no faltaba més! Fer tot lo que diu y proposa un rector, ahont s' es vist? Ca, ca, doctor Joseph; deixis de professions y dediquis cada dia al demati a menjar coca encuscrada y despres a desterrar VICTORS FERRERS y aixecar per dita má causas criminals als JUANOS CATALANS que s' proposin dir totas las maldats que ha comés vosté, durant sa vida sacerdotal.

Tingui entés també que no todas las pagas cauen per Sant Joan, puig que també ne cau alguna per Sant Pere.

(Ah! no me n' recordava; quan vagi a professions com la d' avuy, no s' olvidi d' anar una mica mes conforme, puig que del modo que vosté anava, semblava un galipau dels *Krossos*.)

Sens mes per avuy, me despedixo de vosté, senyor Director, desitjantli toia mena de prosperitats.

Son aient servidor. J. de D.
Sallent 2 Maig de 1886.

¿Qué dimontri passa en lo convent de *germanetas* dels pobres de Tarragona, que s' diu que las monietas d' aquell hort han agafat una esgarriosa aunció als miracles, y cada dia n' fabrican que es un gust?

¿Qué diantre tenen ab lo sant Joseph de la cuyna pera demanarli tants favors d' augment de vi, oli, arrós y tota mena de *farfanetas*?

¿Es que també hi ha algun devot que *barrota* y vol fer pagar la festa al sant?

En la iglesia de Santas Creus de Palma de Mallorca, un reverent bramysre s' ha ocupat molt de las noyas, en termes que per ell toias las considerava unas qualsevolis.

¿Ba! Aixís deuria desajiarho, pera mes aprofitarsen ell.

¿Que sempre la religió n' iassi mal en la mateixa branca!

Lo predicador de la quarestma de Sitges, en un de sos últims crits, s' esbrava perque era poca la gent que acudia a sentillo, dihent que tots los que anavan a veure l' drama *La Passió* que s' feya al teatro del Prado, estaban condemnats. Sembla estrany que, tractantse de un dra-

ma sacro que en altre temps lo dirigian capellans, ara fassin la contra d' aquesta manera; però com que ls talcrits los feub bramant molt fort, creia la curiositat del públich en gran manera.

Resultar: que en las següents funcions de *La Passió* augmenta de tal modo la entrada, que lo dia de Pasqua tingueren de tanar la taquilla.

Ves, qui li habla de dir a n' aquell bon home que los seus crits alavorissen tant lo teatro.

Ton qüestió de comedias y comediantes.

Peró senyor rector de Riells, no siga tarabans. De ahont ha après la conveniencia de posar sa firma al peu d' un document y despres dir que alló no era veritat y que ja n' treuria testimonis!

No compren que per mes sacerdot que siga, aixó de desxer ab la cúa lo que fa ab lo cap, lo acredita de molt panarra!

Encara que s' tractes de *barrotarse* unas quantas dotzenotas de rajolas y mahons del ninxo de cal Bachs, no valia la pena de fer un paper tan ridicul, perque... ¿veu! al cap-devall també s' ha tallat y ha tingut de tornar los materials *barrotats*, perque son duenyó no perteneixia al temat de llanús que deixan fer als que gastan soiana per tot dia.

Si li permet la devoció, senyor rector de Riells, procuri escarmentar en aquest fet.

Ha sigut robada la iglesia de Canyamás, terme municipal de Dos rius.

Be y que:
(Que no necesitan armas los carlinos)

CONVERSA
—Mata aixó, Rome.
—¿Que es trontó!
—Sí.
—Donchs mate.
—Y qué has tret?
—Busabo, que ja ho has dit.

ENDEVINALS
Tinch orellas y tinch boca
y persona jo no souc;
me fero al mitj del fich
y no m' arremo gens no gata.
J. MONT

SOLUCIONS
A LAS CANCIONES DEL BARRIO PASAD
CONFERIA : — ROMA.
TRONCA CAPA : — Santa Coloma de Gramenet.
XARADA : — GRUPO-10.

Propagada LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat 6, Barcelona

OBRA NUEVA
PI Y MARGALL Y LA POLÍTICA CONTEMPORÁNEA
LA DEMOCRACIA FEDERAL, SU ORIGEN, SU HISTORIA, SUS DESTINOS
MEDIO SIGLO DE DOCTRINARISMO EN ESPAÑA
LA POLÍTICA DE PROGRAMA Y LA POLÍTICA REAL
por
ENRIQUE VERA Y GONZÁLEZ
Esta interesante obra formará un elegante tomo del tamaño 16 x 23 cm., publicándose por cuadernos de 120 páginas, envueltos y pegados a una vistosa cubierta al mismo precio de Cuatro reales uno en toda España
Se repartido dos cuadernos mensuales, compondiéndose de ocho a diez el total de la obra. En el primer cuaderno se reproducirá un primerísimo retrato del ilustre biografiado. Con el último repartido se mandará a los señores suscritores las tapas a propósito para la encuadernación de la obra, equivalentes al precio de un cuaderno.
Diríjanse los pedidos a todas las principales librerías de España, Portugal y América, y directamente a su editor ENRIQUE ULLASTRES, Ronda de la Universidad, 6 BARCELONA

Reclams místichs pera enganxar ànimas... de canti.

MIRACLES

Las causas.

Los efectos.